

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔๙/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๓๙/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสุทิน ทองทรัพย์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำป่า อำเภอมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใด ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙

พิเคราะห์คำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องแล้ว ผู้ร้องยื่นคำร้องว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำป่า อำเภอมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทลุง จำนวน ๓๑,๒๙๔.๙๕ บาท และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของ นางจำลอง ทองทรัพย์ คู่สมรส ได้แก่ เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพัทลุง จำนวน ๑๕๑,๖๒๘.๙๕ บาท เงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทลุง จำนวน ๑๗๐,๐๗๗.๖๔ บาท และเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแม่ขี จำนวน ๑๓,๙๖๒.๓๕ บาท ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องแล้ว แต่ผู้ร้องเห็นว่าพฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหา มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ร้องมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า ก่อนวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แม้บทเฉพาะกาลตามมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติว่า ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้” ซึ่งหมายความว่าผู้ร้องมีอำนาจดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว ต้องอยู่ภายใต้บังคับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ ด้วย เมื่อปรากฏว่าคดีนี้ผู้ร้องมีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ ก่อนวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ และผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ อันเป็นเวลาภายหลังที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับแล้ว กรณีจึงไม่ต้องด้วยบทเฉพาะกาล มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ที่บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและพิพากษาของศาล สำหรับคดีที่ยื่นฟ้อง หรือยื่นคำร้องต่อศาลไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าคดีจะถึงที่สุด” ด้วย คดีนี้จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับขณะยื่นคำร้อง มาบังคับแก่คดีนี้แทน ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (๑) ไม่ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีที่บทบัญญัติ ของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นผู้กระทำการนั้นย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ทั้งไม่อาจห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคท้าย

พิพากษายกคำร้อง.

นายพศวัจน์ กนกนาก

นายนิพันธ์ ช่วยสกุล

นายธนาพันธ์ ชวรุ่ง

นายสมพงษ์ เหมวิมล

นายเฉลิมชัย ศรีเลิศชัยพานิช

นายปานนท์ กัจฉปานันท์

นายฉันทวัฒน์ วรทัต

นายเถกิงศักดิ์ คำสุระ

นายทวี ประจวบลาภ